

JOHN F. TIPEI
Rectorul ITP București

**„...Dar ați fost
spălați, ați
fost sfințiți,
ați fost
socotiți
neprihăniți, în
Numele
Domnului Isus
Hristos, și prin
Duhul
Dumnezeului
nostru.”**

1 Corinteni 6.11

Rolul Duhului Sfânt în sfințire

În teologie, sfințirea omului poate fi privită atât ca act, cât și ca proces. Ca act, sfințirea mai este cunoscută ca „sfințire inițială.” Ea se identifică cu nașterea din nou și este lucrarea exclusivă a Duhului Sfânt. În prezentarea rolurilor pe care le are Duhul în viața credincioșilor este necesară o abordare echilibrată.

Dintre toate funcțiile pe care le are Duhul Sfânt în Scripturi, două sunt cel mai bine accentuate: funcția soteriologică (mântuitoare) și cea misiologică (de împuternicire pentru misiune). Apostolii Ioan și Pavel se ocupă cu precădere de prima atunci când dezvoltă lucrarea nașterii din nou, înfăptuită de Duhul. Evanghelistul Luca, însă, tratează cu precădere, dacă nu exclusiv, funcția misiologică a Duhului: „Și voi veți primi o putere când se va pogori Duhul Sfânt peste voi și-mi veți fi martori ...” (F.A. 1:8). Un singur text din Faptele Apostolilor ar putea să facă referire și la funcția soteriologică a Duhului, și anume, în rezumatul făcut de Luca în 9:31 „Biserica se bucura de pace, ... se întărea sufletește și umbla în frica Domnului; și cu ajutorul Duhului Sfânt, se înmulțea.” Este evident că Biserica se înmulțește atât prin proclamarea inspirată de Duhul a Evangheliei (rolul misiologic) cât și prin lucrarea nașterii din nou pe care o face Duhul (rolul soteriologic), dar doctorul Luca, autorul cărții Faptele Apostolilor, nu precizează la care din aceste două funcții ale Duhului face referire în acest text.

Alte activități ale Duhului Sfânt subliniate în Noul Testament includ: a) funcția de zidire a Bisericii prin darurile Duhului Sfânt (rolul ecclesiologic), funcție subliniată de Apostolul Pavel în

1 Corinteni, capitolele 12-14; b) funcția de formare etică (sfințirea); c) rolul Duhului în închinarea credinciosului și a bisericii; și d) rolul eshatologic al Duhului. Toate aceste activități ale Duhului Sfânt nu sunt subliniate tot atât de pregnant ca primele două menționate mai sus.

În acest articol, voi face o scurtă prezentare a rolului pe care îl are Duhul Sfânt în formarea etică a credincioșilor și, implicit, a Bisericii. Motivația este una simplă: am observat în ultima vreme în bisericile noastre tendința de a sublinia tot mai mult activitatea de împuternicire a credincioșilor de către Duhul în vederea misiunii și tot mai puțin rolul pe care îl are Duhul Sfânt în sfințire. Nu de puține ori auzim predicatori care se exprimă în termeni aproape exclusivi atunci când afirmă că Duhul Sfânt a fost dat credincioșilor „ca putere de misiune”, uitând să menționeze măcar și celelalte funcții pe care le are Duhul în viața credincioșilor și a Bisericii. A accentua nevoia ca fiecare credincios să fie „îmbrăcat cu putere de sus” pentru a fi un martor eficient este o datorie a fiecărui predicator, dar această subliniere nu trebuie să aibă loc niciodată în detrimentul unei alte activități a Duhului. În prezentarea rolurilor pe care le are Duhul în viața credincioșilor este necesară o abordare echilibrată.